

Pogány Madonnánk

2018 július 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Szomorú ez nagyon.

„Érdekes, hogy mennyire el tud vakítani egy tükör, ha nem másokat, hanem magunkat nézzük benne.” *(Barbra Streisand)*

A színészn? valójában nem is színészn?, hanem inkább n?i színész. Egyszóval színm?vész. ? az, aki az Isten adta tehetségével érvényesül. Aztán van a színészn?cske. ? más talentumaival sáfárkodik. Jobbára naivaként kezdi, majd amikor a díványok termése beérett, dívává válik. E hasonlatot egy Hernádon lakó ismer?sömt?l hallottam. Persze nem minden hernádi ilyen jól tájékozott ez ügyben, de azért a többség tudja, mit?l döglik a szereposztás.

Április nyolcadika óta a négy évhez képest még csak az els? felvonás elején járunk, s lám, Lüszisztraté egyik legjobb modern kori utóda, az egykori díva már most belesírta világfájdalmát a médiába. Hogy hát ez az ország már csak és csakis Orbán-kompatibilis. S hogy ?t akarva, akaratlanul, de besorolták a baloldalra. Pedig ? egyszer se! Pedig ? soha! Csak a színészetnek. Csak a m?vészetnek, semmi másnak… Ezt némileg cáfolni látszik az a több mint tíz éven át futott kibeszél? show, amelyben az ominózus hölgyemény (régebben hölgyike, n?cske, etc.) hat társával egyetemben minden szombat este elmondhatta, mennyire szereti Hornt, Medgyessyt, Gyurcsányt, s mennyire nem szimpatizál a náci jobboldallal. Elmondta ezt, méghozzá úgy, hogy akárki volt hatalmon, a véleménye nem változott.

Ezt az egyfajta konstans világnézetet akár még tiszteletreméltónak is lehetne tekinteni. Már ha ?dívasága nem próbálná meg vasmarokkal lenyomni a torkunkon saját pártfüggetlenségét. E magyarázkodása helyett jobban tenné, ha m?anyag kalapáccsal próbálna meg beleverni a betonfalba egy hungarocell szöget. Mert az is több sikerrel kecsegtetne.

Mondanám, hogy egy színész márpedig ne politizáljon. Csakhogy akkor azt a jogot tagadnám el t?le, ami minden választópolgárnak alanyi joga. Így hát legyen. Ha mindenáron meg akarja tizedelni saját rajongótáborát, akkor lelke rajta. Mert nem szerethet úgy valaki egy m?vészt, hogy megbocsássa neki, amikor minden fórumon megvezetett birkának titulálja ?t.

Ám az igazi probléma nem ez. Hanem egy nagyon is kézenfekv?bb, túlontúl nyilvánvaló dolog. Neve is van. Öregség.

?szapók és ?szanyók

„Egy tisztes ?szes halánték a n? számára ajándék”, mondja a régi kuplé. Ugyanez „tisztes ?szes hajzuhatagban” nemigen van jelen kultúránkban. Mert ha már kokott, legalább ne legyen kopott. De hogy ennél is konkrétabb legyek, a kiöregedett dívának sosem a rendszerrel volt baja, és sosem a rendszer tehetett esetleges mell?zöttségér?l. Hanem hát a kor. Az a fajta rákfenéje az embernek, amely bizonyos dolgokat nem enged megcselekedni. Az igéz? tekintetnek nem áll jól a basset houndra hajazó szemhéj, a miniszoknyás hosszú lábaknak kifejezett ellensége a kidagadó visszér, az a bizonyos dívány pedig legfeljebb két felvonás közötti szundikálásra lehet már csak jó.

Isten ne vegye vétkemül, nem gúnyolódom én az öregkorral. Csupán azt akarom kifejezésre juttatni, hogy megöregedni lehet szépen, méltósággal is, és úgy is, hogy önmagunk karikatúrájává válunk. Az id?s n?i testnek is megvan a maga varázsa. Csak nem biztos, hogy ez színházi és filmszerepekre váltható. Itt jönne a képbe a tehetség. Mert nyilvánvalóan szép n?i színész is lehet tehetséges. S aki ez utóbbi kategóriába tartozik, a fegyvertárából egy id? után bölcsen mell?zi a vonzer?t. Ami marad, az a parádés szerepalakítás. Hosszan lehetne sorolni azon n?i színészóriásainknak a neveit, akik e kategóriába tartoztak. S hogy csak régi, elhunyt nagyjaink közül említsek kett?t, Ruttkai Évának vagy Tolnay Klárinak sosem volt gondja szerepformálással. Egymástól teljesen szél?séges karaktereket is briliáns módon alakítottak, s sztárall?r tekintetében csak odáig merészkedtek, ameddig még szinte elvárható volt t?lük.

A tehetségtelen színészn?cske ellenben megöregszik. Nem keresik, nem hívják. Asszonyi varázsa is meghervad, legfeljebb már csak vásári komédiákban alakíthatná a végzet asszonyát. Majd amikor erre egy borongós reggelen a fürd?szobatükör ráébreszti, pánikszer?en visszaréved a régi szép, hamvas b?r? id?kre. És a pokolba kíván mindenkit, aki most döntéshozó, aki most direktor, aki most rendez?, s úgy általában… aki most fiatalabb, mint ?.

Ilyenkor aztán megkeresi mindennek az ellentettjét, aki/ami vele szemben áll. És Fassbinder-darabban propagálja a menekültek befogadását, széls?balos lapban nyilatkozik a diktatúráról, valamint kijelenti, hogy sosem

szimpatizált a szocialistákkal, de mindig is baloldalinak tartotta magát. No, ha engem megkérdeznek, én is inkább tartom ?t baloldalinak, mint színésznek.

***

Szomorú ez nagyon. Mert azért volt egy-két jó szerep. Volt néhány megvillanás. Na, nem tartósan, nem állandó, vagy uram bocsá' emelked? színvonalon. Hanem csak úgy ad hoc. De ezek kedvéért az ember még befogná füleit, lehunyná szemeit, nyelne egy nagyot és t?rne, bocsátana. Ha ezek a fránya ostorozások nem lennének. Ha helyette lenne, mondjuk, katarzis, meghajlás, taps, balra el… függöny.

De nincs. S nem tehetünk mást, mint hogy csendben visszarévedünk kamaszkorunk legszebb nyarára. Amikor 1981-ben, a margitszigeti kertmoziban figyelmeztetés nélkül omlott rá a vászonra az életnagyságban is becsülend? honleányi kebel. S a néz?téren mindenki felhördült a gyönyör?ségt?l. Még a n?k is. Madonnában annak el?tte ilyen pogányat még sose láttunk.

Varga - Bíró Tamás - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló